

Σχολικές Γελίδες

ΛΥΚΕΙΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Διαβάστε

3 Επίκαιρα

- Εποικισμός της Αμμοχώστου
- Δημοκρατία και Διαφθορά

5 Κοινωνία

- Βία στην οικογένεια
- Σεξισμός και ανισότητα
- Ψυχές σε απόσταση

8 Περιβάλλον

- Διατηρώ τη γειτονιά μου καθαρή
- Για ένα υγιές περιβάλλον

9 Εκπαίδευση

- (Τηλε)σχολική χρονιά 2020-2021

10 Ο κόσμος μας

- Stair (JA)
- ΜΕΡΑ 2019-2020
- Διακρίσεις
- Γίνε ΕΣΥ το μέλλον σου

12 Σκέψεις

- Σκέψεις λίγο πριν το τέλος
- Ο αντίκτυπος της πανδημίας

14 Αθλητισμός

- Η αξία της νίκης χωρίς αναβολικά
- Ντιέγκο Αρμάντο Μαραντόνα
- Ενεργειακά ποτά

16 Διάφορα

- Τηλέφωνο... η Σειρήνα του 21ου αιώνα
- Τα ανομολόγητα
- Μουσική τεχνολογία
- Quiz

Σκίτσο:
Φραντσέσκα Μαρία
Μιστρελλίδη, Α21

Ελπίδα που άνθισε στο Φως 8η μέρα σε περιορισμό...

Γράφει:
Μαρία Στυλιανού, Γ11

Για μια στιγμή ανασηκώνομαι και κοιτάω έξω από το παράθυρό μου· είναι μια φωτεινή μέρα μέσα στον χειμώνα. Ο ουρανός είναι καθαρός, ιδανικός καιρός για βόλτες. Αυτοκίνητα περνούν ασταμάτητα, ποδήλατα διασχίζουν τον δρόμο, λεωφορεία κορνάρουν ανυπόμονα, οι άνθρωποι τρέχουν να προλάβουν τον χρόνο· και η ζωή έτσι απλά κυλάει...

Τέλη 2020 και εγώ βρίσκομαι στην όγδοη μέρα περιορισμού. Κλεισμένη στο δωμάτιό μου, βλέπω τις μέρες να διαδέχεται η μια την άλλη και δεν μπορώ να αντιδράσω. Δέχομαι παθητικά όλη αυτή την κατάσταση, αδυνατώ να αλλάξω το οτιδήποτε, αισθάνομαι αδικημένη που έτυχε σε μένα, θυμώνω που είμαι υποχρεωμένη να στερούμαι τα αυτονόητα και δεν μπορώ να σκεφτώ τίποτε άλλο πέραν από τη στιγμή που επιτέλους θα βγω έξω και θα ζω πάλι όπως πρώτα. Όμως, αυτή η μέρα φαντάζει πολύ μακριά.

Πρώτη φορά καταλαβαίνω πόση σημασία έχει η ελευθερία μου και πόσο έχω ανάγκη να επικοινωνήσω ουσιαστικά με κάποια φυσική παρουσία. Το μοναδικό πράγμα που έχω να κάνω είναι να κοιτάζω τον κόσμο από απόσταση, είτε μέσα από τον υπολογιστή μου είτε

παρακολουθώντας τη ροή της ζωής και τις εξελίξεις του κόσμου από το μικρό μου παράθυρο.

Το παράθυρο που ξαφνικά, από ένα αρχιτεκτονικό στοιχείο ενός δωματίου, μετατράπηκε σ' ένα μέσο για να κρατηθώ στην καθημερινότητα. Ένα άνοιγμα για μένα στο φως, στο οξυγόνο, στην παρουσία των ανθρώπων, στους διάφορους ήχους, στη ζωή!

Χιλιάδες σκέψεις μου κατακλύζουν το μυαλό και ταξιδεύουν και σταματούν σε αυτόν. Είμαι μόνη αλλά όχι η μοναδική, σκέφτομαι. Μπορεί να φαίνεται εγωιστικό, αλλά η σκέψη αυτή με κάνει να αισθάνομαι καλύτερα. Ίσως ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει την κατάσταση να με κάνει να νιώθω έτσι. Αυτό το μικρό αγόρι, στα πέντε του κιόλας χρόνια, με ένα δάκτυλο στο πιάνο συλλάβισε μουσικά για πρώτη φορά μια γνωστή μελωδία. Τότε, οι γονείς του κατάλαβαν την έφεση που είχε στη μουσική. Έτσι, ο μικρός Στέλιος ξεκίνησε να ταξιδεύει και να εξερευνά τον χώρο της μουσικής μαθαίνοντας αρμόνιο. Το ταλέντο του ολοένα και ξεδιπλωνόταν και ήταν φανερό πως είχε υψηλές προοπτικές για μια λαμπρή καριέρα. Επιθυμούσε, λοιπόν, να συνεχίσει να εξελίσσεται ξεκινώντας μαθήματα πιάνου. ► *Συνέχεια στη σελ. 7*

Ελπίδα που άνθισε στο Φως 8η μέρα σε περιορισμό...

► Συνέχεια από τη σελ. 1

Κι εκεί που ετοιμαζόταν να ανοίξει τα φτερά του, μαθαίνει ότι πάσχει από μια σοβαρή και ανίατη ασθένεια, από μυϊκή δυστροφία. Ήταν μόνο δέκα χρονών και δεν μπορούσε πια να περπατήσει. Χρησιμοποιούσε αναπηρικό καροτσάκι για να μετακινείται, ώσπου και καθλώθηκε στο κρεβάτι με συντροφιά έναν αναπνευστήρα. Πώς να το δεχόταν; Πώς να δεχόταν ότι δεν θα μπορούσε πλέον να ζει όπως όλα τα παιδιά του κόσμου; Πώς να αντέξει, από ποια δύναμη να κρατηθεί; Και το κυριότερο πώς θα μπορούσε να στερηθεί τη μουσική που τόσο λάτρευε; Τόσα όνειρα... μισά. Και ήταν μόνο δέκα χρονών.

Η φωτεινή πλευρά της ζωής είναι και η πιο όμορφη και είναι αυτή που κρύβει όλο το νόημα.

Κι όμως! Χάρη στην οικογένειά του κατάφερε να βρει τον σωστό δρόμο, να στρέψει τη ματιά του και να ακουμπήσει τις ελπίδες του... στον Θεό! Μόνο εκεί κοντά Του θα μπορούσε να αφήσει το άγχος και τις αγωνίες που κουβαλούσε. Μόνο η φωτεινή πλευρά της ζωής είναι και η πιο όμορφη και είναι αυτή που κρύβει όλο το νόημα. Έτσι, ο Στέλιος περιλούστηκε με χάρη, βρήκε τη δύναμη που αναζητούσε και το στήριγμα για να ελπίζει και να ονειρεύεται ξανά και ξανά!

Σμικρύνω τα προβλήματα μέσα στο μυαλό μου, νιώθω τυχερή για τις στιγμές που έζησα και που μπορώ να ζήσω και ευγνωμονώ τον Θεό για την κάθε μικρή ηλιαχτίδα που πλησιάζει το παράθυρό μου.

Δεν τον σταμάτησε τίποτα. Τίποτα δεν μπορούσε να τον απομακρύνει από τη μεγάλη του αγάπη, τη μουσική. Δεν την άφησε ποτέ να κατέβει από το τρένο της ζωής του. Ήθελε να συνεχίσει να ταξιδεύει μαζί της με όποιο τρόπο είχε. Γι' αυτό ο Στέλιος άρχισε να μαθαίνει να χειρίζεται ηλεκτρονικό υπολογιστή, εφοδιασμένο με μουσικό πρόγραμμα για σύνθεση και μουσικά όργανα σε μορφή προγραμμάτων. Σιγά σιγά, ανακαλύπτει την ικανότητά του να γράφει μελωδίες και τραγούδια. Δημιουργώντας καταφέρνει να γκρεμίζει ό,τι τον περιβάλλει, να ανοίγει νέους ορίζοντες, να ταξιδεύει μακριά σε ονειρεμένα τοπία και να πετά πάνω από τα σύννεφα. Καταφέρνει, από το μικρό του δωμάτιο, να μεταδίδει αυτές τις στιγμές σε όλους.

Ο Στέλιος δεν θα μπορούσε να είναι άλλος από τον Στέλιο Πισή. Πολυβραβευμένος για την έμπνευση και το αστείρευτο του

ταλέντο αλλά γνωστός και για το μεγαλείο της ψυχής που επιδεικνύει καθημερινά. Έχει γίνει σύμβολο της υπομονής, της επιμονής, της πίστης και της ελπίδας.

Ένας δυνατός θόρυβος από τον δρόμο με γυρνά πίσω στο δωμάτιό μου. Γνώριζα τον Στέλιο Πισή μέσα από τη μουσική του αλλά... όχι, μάλλον δεν τον γνώριζα. Γιατί τώρα συνειδητοποιώ τι πραγματικά εκφράζει μέσα από τους στίχους και τις μελωδίες του. Μπορεί και ζωντανεύει συναισθήματα και χρώματα ολόφωτα. Αισθάνομαι μικρή και λίγη. Ντρέπομαι για τις σκέψεις που έκανα. Φέρνω συνεχώς στο μυαλό μου το παράδειγμα αυτού του ανθρώπου και μου αλλάζει η ψυχολογία. Αλλαγή πλεύσης!

**Αλλαγή πλεύσης λοιπόν...
Στην άβυσσο της ψυχής μου
πλέει μονάχα η ελπίδα!**

Πλέον, αντιμετωπίζω την κάθε μου μέρα τελείως διαφορετικά. Σμικρύνω τα προβλήματα μέσα στο μυαλό μου, νιώθω τυχερή για τις στιγμές που έζησα και που έχω τη δυνατότητα να ζήσω και ευγνωμονώ τον Θεό για την κάθε μικρή ηλιαχτίδα που πλησιάζει το παράθυρό μου. Θέλω να εκμεταλλευτώ τις μέρες που απομένουν και να τις αξιοποιήσω όσο πιο δημιουργικά μπορώ. Αλλαγή πλεύσης λοιπόν... Στην άβυσσο της ψυχής μου πλέει μονάχα η ελπίδα!

Ο Στέλιος περιλούστηκε με χάρη, βρήκε τη δύναμη που αναζητούσε και το στήριγμα για να ελπίζει και να ονειρεύεται ξανά και ξανά!

Στέλιος Πισής

«Δεκαεφτά χρόνια εγκλεισμού και περιορισμού στο κρεβάτι με αναπνευστική υποστήριξη.

Ποιος παραπονιέται για τα περιοριστικά μέτρα για την καταστολή της πανδημίας του Covid-19;

Φοράμε τη μάσκα μας και λέμε Δόξα τω Θεώ!»

Η ανάρτησή του αυτή με συγκλόνισε, με βοήθησε να εκτιμήσω ό,τι ο Θεός επιτρέπει να έχω στη ζωή μου, θετικό ή αρνητικό, και να καταλάβω ότι τα πάντα μπορούν να γίνουν δύναμη και χαρά. Ένιωσα την ανάγκη να επικοινωνήσω μαζί του και να του ζητήσω να γράψει κάτι για την εφημερίδα μας. Στην αρχή σκέφτηκα πως θα ήταν δύσκολο, αλλά ο Στέλιος με μεγάλη προθυμία ανταποκρίθηκε σε αυτό που του ζητούσα. Τον ευχαριστούμε για τα μαθήματα ζωής που μας δίνει και του ευχόμαστε να είναι πάντοτε καλά, γεμάτος χάρη και χαρά.

«Ζώντας από την παιδική μου ηλικία με μια ανίατη ασθένεια, που στην πορεία της έχανα αργά και σταθερά τις μυϊκές μου δυνάμεις, την κίνηση και την αυτονομία μου, είχα δύο επιλογές ως προς τον τρόπο που θα αντιμετώπιζα την όλη κατάσταση. Ή θα κλεινόμουν στον εαυτό μου μεψιμοιρώντας και καταπνώνοντας έναν καταθλιπτικό άνθρωπο ή θα ακολουθούσα μονοπάτια που θα μου χάριζαν εσωτερικό φως και πληρότητα. Φυσικά, με τα εφόδια της πίστης στον Θεό και της δίψας για γνώση, που πήρα από τους γονείς μου και λόγω του εκ φύσεως αισιόδοξου χαρακτήρα μου, επέλεξα το δεύτερο.

Και όταν μπήκε και η μουσική στη ζωή μου και άρχισα να καλλιεργώ το ταλέντο μου, πρώτα παίζοντας αρμόνιο και τραγουδώντας και αργότερα γράφοντας τα δικά μου τραγούδια, ήταν φανερό πια η στάση ζωής που ήθελα να ακολουθήσω. Η πορεία μου η εξωτερική δεν μου άφηνε επιλογές, όσον αφορά τον τρόπο που θα επέλεγα να ζήσω, μια και η κατάσταση της υγείας μου ήταν δεδομένο πως θα εξελισσόταν. Στο ψυχικό και πνευματικό όμως κομμάτι της ύπαρξής μου μπορούσα να επιλέξω ελεύθερα τον τρόπο με τον οποίο θα πορευόμουν στη ζωή.

Τα χρόνια με τη μουσική και τη δημιουργία κύλησαν όμορφα, παρά τις πολλές δυσκολίες με την υγεία μου και τη μόνιμη καθή-

λωσή μου στο κρεβάτι. Με το θείο δώρο του μουσικού μου ταλέντου, τη στήριξη της οικογένειάς και των φίλων μου, έγραψα πολλά τραγούδια και ορχηστρικά κομμάτια, μου δόθηκε η ευκαιρία και η δυνατότητα να συνεργαστώ με σπουδαίους τραγουδιστές, μουσικούς και ορχηστρες, να πραγματοποιήσω πολλές μεγάλες συναυλίες και να νιώσω καλλιτεχνική πληρότητα.

Το να χάνει βέβαια ένας μουσικός, ένας συνθέτης την κίνηση του σώματος και ειδικά των χεριών του είναι ένα σενάριο εφιαλτικό, που σε παλαιότερες εποχές ήταν μια πολύ τραγική κατάληξη γι' αυτόν. Ο εφιάλης όμως αυτός δεν υφίσταται πια στη σύγχρονη τεχνολογική πραγματικότητα του 21ου αιώνα. Νιώθω

πολύ ευλογημένος γιατί έζησα και ζω στην εποχή της προηγμένης τεχνολογίας. Με τη χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή, τα τελευταία χρόνια μου δόθηκαν απίστευτες δυνατότητες, αφού με την κίνηση των ματιών μου μέσω μιας ειδικής συσκευής, μπορώ να γράφω μουσική! Νιώθω μεγάλη ευγνωμοσύνη προς τον Θεό που φώτισε τους ανθρώ-

«Νιώθω μεγάλη ευγνωμοσύνη προς τον Θεό που φώτισε τους ανθρώπους να κατασκευάσουν όλα αυτά τα τεχνολογικά επιτεύγματα.»

πους να κατασκευάσουν όλα αυτά τα τεχνολογικά επιτεύγματα. Θα ήταν αχαριστία εκ μέρους μου να μην τα χρησιμοποιώ προς όφελος των συνανθρώπων μου, προσφέροντας τους πνευματική ανάταση με τα μουσικά μου έργα. Και, φυσικά, με την επικοινωνία μέσω του διαδικτύου και τη χρήση των κοινωνικών δικτύων προσπαθώ πάντα να είμαι κοντά σε όσους το έχουν ανάγκη και να στέλλω πολλαπλά μηνύματα μέσω των δημοσιευμάτων και κοινοποιήσεών μου.

Στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε, όλοι έχουμε ανάγκη από αισιοδοξία, πίστη και ελπίδα. Όλα αυτά τα θετικά μηνύματα ήθελα και θέλω πάντα να μπορώ, με τον δικό μου τρόπο, να μεταδίδω στους άλλους. Εύχομαι να μου δίνει ο Θεός δύναμη για να συνεχίσω να δημιουργώ και να προσφέρω στο κοινωνικό σύνολο».

